

Mestna podjetja

Kopališče: Parne, kad in pršne kopeli vsak četrte, petek in soboto od 8h do 20h.

Klavnica in hladilnica moderno urejena, na razpolago mesarjem in izvoznikom.

Oznanjevalni urad: Izvršuje vsa naročila na 33. mestih kar najtočneje.

Letnik I
Štev. 5.

Uredništvo in upravništvo Ptuj, Panonska ulica 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Celoletna naročnina Din 28.—, Čekovni račun 16.089

PTUJ, 5. decembra 1931.

Cena oglasom: Po ceniku odn. po dogovoru.
Cena malim oglasom: Vsaka beseda Din 1.— in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

Drago Kveder:

Nekaj o demokratizmu.

Da se moramo v socialnem redu razlikovati po poklicih, po službi, po premoženju, pa tudi po zmožnostih in sposobnostih, je povsem prirodno.

Pojasniti pa nam je treba, kako pride do tega, da ustvarjajo ljudje med seboj vedno več socialnih razlik in pregraj, o katerih večinoma lahko trdimo, da niso upravičene. Takih neprirrodnih socialnih razlik si ljudje ustvarjajo večinoma iz namišljenih, deloma iz tradicionalnih predsodkov, deloma pa tudi vsled svoje pogrešne, zgolj intelektualistične izobrazbe in vzgoje po šolah.

Izgleda pa povsem, da je ta pojav ni no bistven sedanemu stanju duševnega razvoja človeštva.

V tem svojem razvoju je namreč človeštvo danes dospelo že tako daleč, da se pojavlja skoro že v vsakem poedincu izrazitejši jaz — občut nego kdajkoli poprej. Zato postaja poedinec danes skoro jaka individualiteta, ki stremi za tem, da se v najvišji meri svobodno razvija in izživi, ki se pa tudi težko podreja skupnosti in ki zahteva upoštevanja po drugih. Živimo v dobi, ko duhovno-duševno življenje človeštva ni več sharmonizirano po umu čustva in volji, nego prevladuje intelektualizem. Tako stanje duševnega življenja po aja in nuja venomer dovolj povodov, da nastajajo med soživečimi večno novi duševni prepadi in da ljudje že obstoječe še povečajo. V preprostem kakor tudi v zgolj intelektualistično (neumetniško-scholastično) vzgojenem in nabrazenem človeku tiči navadno povrh tega še silen, često nebrzdani egoizem.

To so vzroki, da menda v nobeni dobi razvoja človeštva niso v duševnem življenju tako jako prevladovali antisocialni nagoni kakor v današnjih. A ravno umetne socialne razlike, namreč duševni prepadi, ki jih vpostavljajo dandanes ljudje na osnovi orisanega duševnega življenja med seboj imajo v sebi antisocialne tendence (smeri), med tem ko prirodne socialne razlike in iz njih izvirajoče pregraje duševnega življenja pri normalni vzgoji sploh ne učinkujejo antisocialno.

V kategorijo umetnih duševnih prepadov in socialnih razlik spadajo v enem in istem narodu sledeči:

1. Duševne pregraje v konfesionelnem (veroizpovednem) pogledu. Danes so sicer le malo kedaj še izvor antisocialnemu mišljenju in drugstveče orientiranim, ako jih ne zlorablja strategija in taktika politične stranke, ki je osnovana zgolj iz veroizpovednih vidikov, v svoje borbne namene.

2. Silnejše nego duševne razlike po konfesiji so vsekakor umetni duševni prepadi, ki so jih ljudje ustvarjali s tem, da so se najstrožje opredeljevali po pripadnosti raznim nestrpnim političnim strankam. No hvala Bogu in modrosti vladajočih v naši državi; antisocialne tendence izvirajoče iz te osnove ne morejo več biti silno učinkovite.

Najnovejša poročila.

Zadnja pot nadškofa dr. Franja B. Sedeja.

V naši zadnji številki smo poročali o preganjanju primorske duhovščine. Popolnoma podzavestno smo se dotaknili vprašanja nenadne odstavitve goriskega vladike tfr. Franceta Borgia Sedeja. Strt od razočaranja je blagi mešar iz Radencih. Celo na zadnji poti

velikega mučenika so fašisti držali strogo službo in jim je zelo žal, da niso mogli velike žalosti naših primorskih trpinov — aretirati. —

V zaslužnem Juljski Benečiji vlada velika žalost.

— V svobodni Jugoslaviji pa se vrše svete maše za dušnice za pokojnim, ki je bil steber zedov. Zrušili so nam vladiko, ali ideje osvobojenja ne bodo ugonobili! — Večen spomin možu dela in poštenja!

Nenadna zima po vsej Evropi.

IZ BEOGRADA poročajo: Pritisnila je na nas naravnost sibirski zima. Pol mesta je prehlajenega. Beda najbednejših brezdomcev je silna. — V Kraljevu so beležili te dni 24 stopinj pod ničlo. —

IZ ITALIJE javljajo o velikih poplavih, burji in snežnih metežih. Cele pokrajine so ogrožene. V tržaški luki so promet popolnoma ustavili. —

IZ LONDONA poročajo, da je gosta megla povzročila zastoj celokupnega prometa v mestu in okolici. —

IZ SKOPLJA poročajo, da je proga Skoplje-Ohrid tako zasnežena po zame-

ti, da na njej ni mogoč promet za več dni. —

V BOLGARIJI je glasom poročil iz Sofije zapadel mestoma sneg do 3 metrov višine. Promet na cestah in železnicah je ustavljen za par tednov. Plovba na Črnem morju je ukinjena. Povprečna temperatura znaša 10 stopinj pod ničlo. —

V RUMUNIJI vlada tak mraz, da je že več ljudi zmrznilo. Mestoma so zabeležili temperaturo do 28 stopinj pod ničlo. Razen tega so na Črnem morju neprestani viharji, ki ogrožajo tudi največje ladje. —

In pri nas?! —

Caveant consules!

Na podlagi uradnih tržnih poročil iz mnogih krajev dravske banavine, moramo na žalost ugotoviti, da se je usoda položaja našega kmeta pomaknila bližje 12. ture.

Za danes beležimo le najbolj drastične slučaje. Martin Čuš iz Tivolc pri Moškancih je hotel prodati kravo. Ponuđili so mu Din 160. — Mož se je okrenil in odgnal kravo domov ter jo zaklal. Za kožo samo je dobil Din 172. — torej Din 12. — več, kakor za celo kravo, ki jo je razprodal po Din 3. — kg. — Kdo

tu vedri in oblačil?! —

Treba bo zlu stopiti na korenino in ga iztrebiti. — Narodni gospodarstveniki imajo hvaležno priliko reševalcev domovine. — Konj, vreden med brati 3000.- dinarjev, se je moral prodati za 500 dinarjev, tasi nepohabljen. — Vol, vreden 7000 dinarjev je šel v mesarjeve roke za reci in piši 1000 dinarjev. In mesarske cene? — Zdi se, da potrebuje ptujski trg tako močno roko, kakor se je človekoljubno in radikalno uveljavila v Mariboru. Prosimo odpomoči!

3. Barbarski moderne dobe nedostojni in neutemeljeni so pa duševni prepadi in socialne razlike, ki jih vpostavljajo nekateri bogati ljudje nasproti manj premožnim ali povsem siromašnim samo zaradi razlike v premoženju.

O grozni „moralni“ in objestnosti preveč sitih napram lačnim, v krutem, neusmiljenem postopanju nekaterih bogatašev proti siromašnim uslužbencem in delavcem, ki so od njih odvisni, o nesrečnih posledicah razne brezsrčnosti, je še vedno dnevna kronika polna.

4. Umetne tševne prepađe pa ustvarjajo danes ljudje tudi nasproti drugim na osnovi različne splošne ali strokovne izobrazbe, na osnovi stečenih iz-

pričeval in tšipom. Podoba je večkrat, da razna spričevala in diplome niso več v toliko dokazifa, da bi bil ta ali oni za to ali oni posej sposoben in zmožen, nego da so to listine, na osnovi katerih je lastnik take pozvan, vpostaviti ob vsaki priliki nepremostljiv duševni prepadi nasproti vsem tšitim, ki enakega dokumenta nimajo.

Vsi taki duševni prepadi med sloji so socialne bvre medsebojnemu sporazumu ter so vsled tega silno učinkoviti v antisocialnem smislu.

Kako bi se končno mogli tudi povoljno razlagati tšejstvo, da se tako rado govori o „višjih, srednjih in nižjih ljudeh?“ — Konec prih,

Kaj in kako misli razumen kmet o demokratizmu?

Na naš članek „Vzroki ptujске nesloge“ in druge beležke o napačnem pojmovanju demokratizma nam je eden naših čitateljev-kmetov zelo nazorno in brezobzirno napisal po pravilu „če dva storita isto, ni to isto“ sledeče značilne primere, katere je tekop časa zbral iz raznega časopisja. Opazovanja so zanimiva in vredna trajne zabeležbe. Kmet f. Dremelj piše:

Ša izvajanja o demokratizmu in vatičnemu mišljenju so mi potišdemokra v roke. Naša sedanja družba niša pero tako zastrupljena, da celo je miselno nevoljah, ob smrtnih stupri boleznih. vprašanih, pri izumih čajih, v javnih priilikah razlikuje sloj in sploš raznih priilikah razlikuje sloj in sploš raznih, če oz. udeležene oprizadete ali delujo, no očituje misel-sebe na način, ki ja „jene gospode“ nost takozvane „pokva.“ an Radčič imekakor je blagopokojni šte. i so v svoji rnovaf gotovi razred ljudi, seme bratnadutosti in ošabnosti zasejal. Za kmetatorne nesloge med nas. — Za kmeta niso imeli in še defoma nima, o drugih izrazov, kakor: „Neumen k. net“, „kmečki butelj“, „kmetauzer“ in to „zamo takrat, kadar ne rabijo našega žifa, krompirja, mleka, jajc, živine, sploš predelkov našega truda in — naših glasov ter naklonjenosti... Mnogi, ki so v tšisti žalostni dobi po naših hrbtih spvezali na mastne položaje, so nas pozabili in so z naslado poslušali in prebirali neslane šafe raznih mfečezobih škriccev, ki so pozabili ali pa še niso spoznali, da je kmet hranitelj mesta. —

Zgodilo se je, da se je kmetu od skubijomračil um. Pa je prišla stvar v meščanske časopise: „Zadnja postaja razvratnega življenja.“ f. K. je kot notoričen pijanec zblaznel. Pognal je celo posestvo po grlu. Oddali so ga v umobolnico, kjer čaka svojega konca.“ — Resnica pa je ta-le: Imenovan je bil premožen kmet. Radčič političnega sovraštva čvefi svojih sosesfov se je na prigovarjanje nekega odvetnika zapletel v dotgotrajne pravde. Lepega dneva je zapel pred hišo boben, enkrat za odvetnika, enkrat za „štibro“. Janez je obupal. Začel je res pitu na žalost in obup potem ko je vse skupaj „vrag vzel“ s svojimi pomočniki. Revežu se je omračil um. Ta ka je resnica. — Pa se je zgodilo, da se je omračil um nekemu „gospodu“, o katerem so tri fare naokrog zvedele, kako razvratno je živel. Vse bogastvo mu ni nič pomagalo... O pač! V časopisu je stalo „A. S. je živčno zbošel in se mora podvreči zdravljenju v sanatoriju. — Vidite, taka je pravičnost človeške družbe, njena „demokratična“ miselnost? —

Drug primer: Samomori, katerim je ozadje ponajvečkrat beda, brezposelnost, obup, razočaranje — so na dnevnem redu. Kako različno se o teh žalostnih stvareh poročča, kažejo sledeči primeri: „Kakršno življenje taka smrt“, „Konec slabega življenja“, „Sam se je sodil“ i.t.d. in to samo pri povprečnem navadnem človeku, ki je prostovoljno

napravil prostor drugim. Ker se pa tudi sili in premožni ljudje streljajo, zastrupljajo, obešajo, mečejo pod vlak ali skačejo z mostov in nadstropij se o letih slučajih poroča previdno in dostojno. „Nenadoma nas je zapustil“, „Nepričakovano v Bogu zaspal“, „Prerano je šel od nas...“ „Nehalo je biti blago srce“ i.t.d. — Kako lepa bi bila slova, idealno sožitje vseh trpečih in sočustvojočih, ako bi se o vseh obupancih pisalo na tako obziren način in se vsaj v takih slučajih ne bi delala razlika med sloji!

In potem pogledimo takozvano „kriminalno kroniko“ v časopisu. Revez, ki je zašel v bedo, se je polastil tujega imetja. Imel je smolo da so ga ujeli, ravno zato ker ni bil izvežban v skrivanju greha iz sile. Pa so napisali o takih slučajih: „Znani tat (celo ime, dasi še ni nikdar kradel ali bil kaznovan!) ima dolge prste... Nevaren je tujemu imetju... Posledica slabe vzgoje... Jabolko ne pade daleč od drevesa... (Ubogi, nedolžni stariši, morda že pokojni!)... Javnemu imetju nevaren tip... i.t.d.“ — In pri takozvanih „boljših“ sudeh? — Navadno se „či-kretno“ molči radi „ugleda“ družine... („Gott behüte, etwas davon zu berichten“ grozijo po telefonu...) V najboljšem slučaju pišejo: „Odkrili so neke nerednosti, ki pa osumljenca ne zadevajo,“ ali „Poneverba pod čudnimi okoliščinami, ki izključujejo vsako krivdo osumljenca“ (ki pa je že preko meje...) Pri prav fini gospodi je tatinsko nagnenje — kleptomanija... Neozdravljiva bolezen... Nespretna manipulacija... Žrtev svoje zaupljivosti... Smola v službi... i.t.d. —

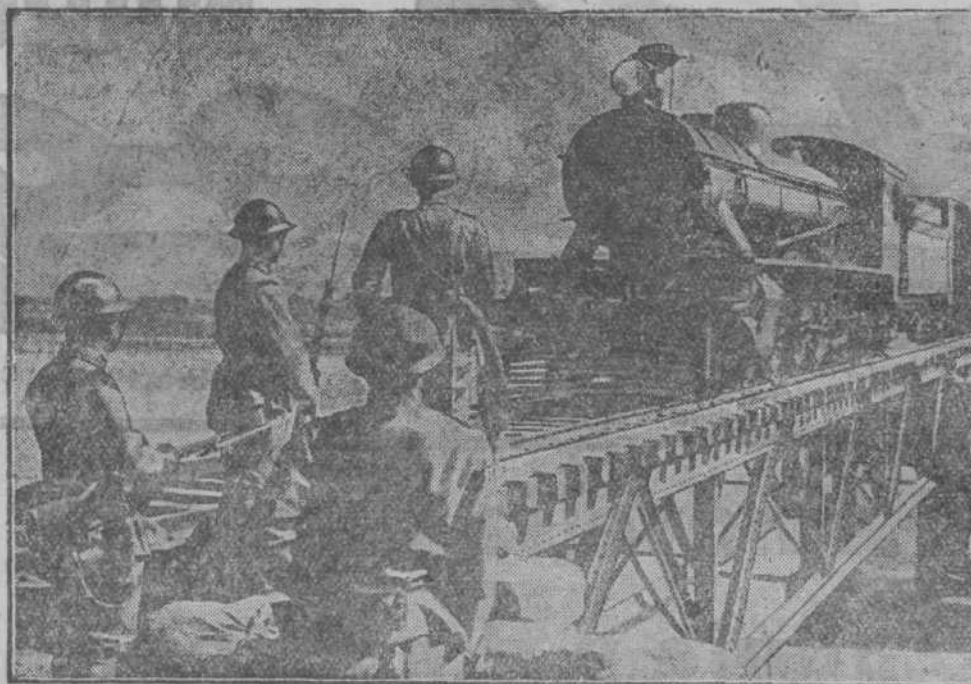
Vse to v imenu tistega demokratičnega, ki hoče s svojo perverzno miselnostjo vplivati celo na zakon, ki pa je hvalabogu za vse enak. Najbolj demokratična in neizprosna je — Pravica! Seveda je v kriminalnih slučajih. V zasebnem življenju pa je videti pogreb pravice že blagopokojni Simon Gregorčič. — Zato še nekaj primerov! —

Težak se napije. Večkrat iz nevolje, jeze, z namenom, da pozabi tegobo svojega življenja, da se omami iz bede. i.t.d. Seveda ne smem biti enostranski, ker je med neolikano množico, ki ne najde poti do umske prosvete žalibog strast pijančevanja zelo velika in za blaginjo in bodočnost naroda porazna. Ali demon Alkohol ima svoje verne svečenike, služabnike in sužnje v nič manjši meri med takozvano inteligenco (razumnostvom) in takozvanimi višjimi krogi, ki kljub krizi pjančujejo po notah cele noči, polnijo bare do rane zore, uganjajo orgije kakor se pri nas na kmetih imenujejo svinjarje in počenjajo vse mogoče. Le pomislimo na dragocene maske, ki nas spominjajo nekulturnih Zamorčev, Indjanov in — Berberov ter drugih plemen, kamor še ni prišla luč civilizacije... In k tej ostri pripravi samo še k sklepu par primerov in protiprimerov!

Preprosti človek je pijan ko svinja, ko krava, (kaka krivica živalim!) je notoričen pijanec... pošteni javnosti nevaren tip... pijandura... dočim je gospod v enakem ali bolj žalostnem položaju prav poetično klasificiran: „V rožcah so bili gospod... (Cetudi so te „rožce“ bile zrastle v cestnem jarku, v kaki luži, gnojščnici...) ...Lepo so prepevali gospod, so bili dobre volje... do petelinogoda petja... A oni pijani šofer je krutil, kakor živji mrjasec in budil poštene ljudi iz spanja... Nekoliko preveč navdušeni so bili gospod sinoči... (Pobil je gostilničarju vso kredenco in 77 stolov polomil...) Soseč Miha je storil isto; on pa je divjak, nasilnež, razbojnik, nevaren tip... O ti hinavski demokratizem, v katerem se očituje vsa nesloga današnje tlobe! — Potrebno pa je bilo to napisati v „Narodni Slogi“ vsem poštenim in pravičnim v ravnanje.

— JOZE DREMELJ. —

Iz Daljnega vshoda.

Most v Mandžuriji, za katerega so se vršili najsrditejši boji.

Dopisi.

TEDENSKA policijska kronika v Ptuj. Tatvina: Te dni se je policiji posrečilo prijeti tuji lastniki precej nevarnega Ignaca Rozmana, rojenega 27. 7. 1901 iz Viča pri Ljubljani. Imenovani je za taka dejanja že štirikrat kaznovan. Zadnji čas ga je zasledovalo novomeško okrajno sodišče radi zločina tatvine. Oddan je bil sodišču. — Goljufija: Poljanec Antonija iz Bišekega vrha prav rada predrugači svoje ime. Tako se je zgodilo v mesecu maju t.l., da je od trgovca K. v Ptuj vzeval na kredit manutakturno blago v vrednosti 210. Din. in pri tem navedla, da se imenuje Kramberger Marija posestnica v Vintaricah št. 5. Kljub temu, da se je Mica pri trgovcu zavezala poravnati račun tekom enega meseca, vendar so potekli meseci, a Mica ni bilo od nikoder. Trgovec piše o pomni, vendar pismo priroma nazaj z navedbo, da ne najde naslovenke, ter, da je nepoznana. Te dni se je le posrečilo trgovcu, Micko islediti in prijaviti policiji, ki jo je aretirala in oddala sodišču. — Druge aretacije: Barbara M. stara 24. let iz Sv. Lenarta se je ustavila za par dni v Ptuj z namenom, da na lahek način zasluži par kovačev. Tako se je nastavljala raznim moškim, vendar pa pri tem ni imela sreče, ker je nalezela na stražnika, ko se je nahajal v civilu in mu na kratko raztolmačila, da bi šla rada na hotelsko sobo s kakim kavalirjem. Takoj se ji je ponudil stražnik ter jo odvedel namesto v hotel na stražnico v policijski zapor. Ugotovilo se je, da je bila Barbika že venerično bolna in za taka dejanja že predkaznovana. Bila je oddana sodišču. — Marija M. iz Maribora je tudi precej zapeljiva ter se ponavadi se v tes tante zalubi in ta vse, kar ima. Tako jo je zopet zalotil stražnik; izročili so jo sodišču. — Zaradi beranja je bilo predanih sodišču 5. moških, dva precej samozavestno predrzna. — Prijavljeni so bili oblasti 4. zaradi kaljenja nočnega miru 3. za nespodobno vedenje po javnih lokalih, 10. radi prestopka cest. pol. reda, 3 radi ponesnaženja ulic, 3 radi trpinčenja živali, 3. radi krošnjarskih prestopkov, 3 radi prestopka obrtnega reda in vloženi je bilo 20 drugih prijav.

PROSVETNO gibanje Ptujčanov so pospešili člani „Svobode“. Seveda je nastala hvalevredna kulturna tekma, ki pa ima svojo korenino v — imenitvi. Kakor odobravamo delovanje vseh kulturnih jedinic, tako se moramo pohvalno izraziti o ptujski „Svobodi“, katere dramatični odsek vprizori v nedeljo, dne

6. decembra ob 15. uri v Mestnem gledališču dramo iz peresa duhovnika-pisatelja Fr. S. Finžgarja — „Razvalina življenja“. Režiral bo g. Roman Jagušič. Menda ne bo Ptujčana, ki te igre ne bi posetil. Zasedba vlog je odlična. —

KONCERT Glasbene matice. Letos poteče tleseto leto delovanja Glasbene matice. Kdor je zasledoval njeno delovanje, je pač od leta do leta opazil napredke. Na njem glasbeni šoli se je izvežbalo že fepo število gojencev. Po kratkih desetih letih je Glasbeni Matice uspelo ustanoviti pevski zbor in celo godalni kvartet. V soboto, dne 12. decembra nastopijo v dvorani Gf. M. ženski, moški in mešani zbor ter godalni kvartet s sedečim zanimivim sporedom: — 1. L. van Beethoven, op. št. 4 kvartet v c-molu Allegro ma non tanto — Scherzo — Menuet — Allegro. 2. A. Mozart: Kvartet v d-duru Allegretto — Andante — Menuet — Allegro. — Izvajajo gg. Logar, Hafš, Pavletič, Sedlbauer. — Po odmoru se predvajajo sledeči komadi: — 3. E. Adamič: Zazibala V. Mik: Jurjeva, izvaja ženski zbor. 4. J. Pavlič: Bosne rože. Narodna (J. Pavlič): Potkan ples, izvaja moški zbor 5. I. Ocvirk: Moja pomlad. Moravska narodna (E. Adamič): Zabučale gore E. Adamič: Kaj pa delajo ptički. E. Adamič: Ciganska posmehulja, izvaja mešani zbor. — Komur je do fepega petja in komorne glasbe, ta večer gotovo ne izostane. Predprodaja vstopnic je v glavni trafiki. — Ob predstoječi desetletnici ptujске Glasbene matice, ki je celo desetletje vršila kulturno delo v enem najbolj zapuščenih mest menda ne bo meščana, ki te prireditve ne bi obiskal. —

PTUJ ZA STRADAJOCE OTROKE. Pomladek Rdečega križa na Bregu vabi stariše in prijatelje šole na proslavo narodnega ujedinjenja. Proslava se vrši v torek, (praznik), dne 8. decembra v šoli na Bregu. Začetek je ob 3. uri popoldan. Vspored, ki je razviden iz lepakov, je zelo zanimiv. Prostovoljni prispevki so namenjeni za gladujočo dečo v Radatovičih v Beli Krajini. —

PRIJATELJEM lepe knjige in bralcem naše „Narodne sloge!“ — V kratkem izide 4. knjiga od znanega ljudskega pisatelja Antona Stražarja z naslovom: „Slovensko deklet“ (v vojnem času) Naročajte se takoj, da boste imeli za zimski čas lepo čtivo. —

Širite „Narodno Slogo“!

Sv. Miklavž je prišel.

(Kratka resnična povest.)

Koncem vasi, že čisto ob robu gozda je prebivala udova Podbregarica v svoji skromni leseni hišici. Trdo je bilo njeno življenje; dan za dnem je morala pri sosedih tlelati, da je preživela sebe in dvoje svojih otrok: osmletnega sinčka Jankota in dve leti mlajšo hčerko Milico.

Bilo je v pričetku meseca grudna ko je prišel iz šole sinček Janko. Mati je ravno izdelovala košarico, a Milica se je igrala poleg nje s tistimi šibicami, s katerimi je mati pletla košarico.

„Mamica — tako je začel Janko ko je odložil šolsko torbico — a veste kaj? Sv. Miklavž bode kmafu prinašal vsako vrstna darila, ali bo nama tudi kaj prinesel, saj sva pridna?“

Podbregarica je prenehala z delom pa tako miho in s skrbjo pogledala svojega ljubljene sinčka, da so ji postale solzne oči... Šele čez čas je spregovorila:

„Le pridni bodi Janko še zanaprej! Sv. Miklavž ne bo pozabil ne na tebe, ne na Milko.“

Dečko je bil na vso moč zadovoljen, kar od veselja je poskako al in govoril: „Mama sem bil pridni in bom tudi!“

Dva dni za tem je odšla Podbregarica v bližje mesto. S seboj je vzela najdražje, srebrno žepno uro z verižico od svojega tanjkega moža, da jo proda — pa kupi otrokoma Miklavževih daril.

Podbregarica je prišla k urarju in mu ponudila svoj drag spomin.

Ko sta se ravno pogajala urar in Podbregarica za uro in verižico, je bil poleg tudi neki neznani gospod. Ko je videl, da bo uboga žena dobila komaj malenkostno svoto za vse skupaj, jo je nagovoril:

„Vi ste gotovo v stiski, da prodajate to?“

Podbregarica mu v kratkem povedala, kaj jo je do tega dovedlo. Dobrodušni gospod se nasmehnil, seže v denarnico pa da strmeči žene cel tisočak.

„Tu imate mati, pa napravite otrokoma veselje, — a tudi jaz se oglasim čez par dni pri Vas!“

Tako je tudi bilo. Prijazni gospod se je oglasil čez par dni; jih še obdaroval, pa tlat pozneje obadva otroka v mestne šole.

Dostikrat je pozneje rekel Janko: „Nikdar ne pozabim tega gospoda; brez njega bi ne bil nikdar to, kar sem (je namreč višji uradnik). Da, da, sv. Miklavž še vedno hodi, samo da včasih raj zaide tje, kjer ga sploh ne potrebujejo.“

Koliko otrok bo zamanj čakalo sv. Miklavža in to pridnih, ubogljivih, vzornih, a — bednih! Mnogi paglavci, ki imajo srečo, da so njih roditelji petični — pa bodo obdarovani bogato in sijajno v posmeh — nemaničev.

Hudobna družba in njen notrajni red sta že v srce nežnega otroka zasačila klico nesloge, ki ima svojo korenino v tružabni razliki. —

Kdor oglašuje, napreduje!

Brivski salon

Moja brivnica v Panonski ulici postreže damam in gospodom po želji — britje, striženje, onduliranje, manikura, vodna ondulacija, umivanje glave i.t.d. — Cene zmerne! — Postrežba solidna!

Josip Pleteršek —, lastnik brivskega salona.